

Událost – děje se celá najednou

Událost se neděje po částech (po složkách), ale celá najednou. To znamená, že se neděje jen v mezích aktuální přítomnosti, nýbrž děje se i ve své budousti, jakož i ve své bylosti. Otázka zní: jak můžeme kontrolovat událostné dění, postihující jen bylost události? To oddělení „jen“ na „bylost“ je ovšem umělé, ve skutečnosti neproveditelné. Sledovat je lze jenom v případě komplexních událostí, kde můžeme do jisté míry samostatně sledovat také podudálosti, jejichž doba a rychlost dění je odlišné od doby a rychlosti události jako celku. Tak třeba v případě rostliny nebo stromu můžeme odděleně sledovat „stáří“ jednotlivých tkání nebo i buněk, které není totožné se „stářím“ rostliny nebo stromu jako celku. A proto z toho můžeme vyvozovat, že pravděpodobně něco podobného platí i pro události jednodušší až nejjednodušší. Podobně to platí i pro živočišnou sféru, např. i pro člověka, např. pro odlišné „stárnutí“ jednotlivých buněk různých orgánů, jakož i pro odlišné stárnutí celých orgánů od celkového stárnutí samého organismu. A to všechno navzdory tomu, že celý organismus je skutečně celkem a že ‚stárne‘ (děje se) jako takový celý najednou, ve všech svých momentech.

(Písek, 190516-2.)